

[Stensballe.]

Endelig havde vi stillet Ændringsforslag til Bestemmelsen om selve Forhandlingsretten. Der staar, at Tjenestemandsoorganisationerne kan opnaa Anerkendelse som forhandlingsberettigede paa Betænkelse af, at de giver Adgang til alle i den paagældende Styrelsesgren ansatte uden Undtagelse, fordelte i højst 2 Afdelinger. Vi mente, at det var for stift, at de skulde være afgrænset i 2 Afdelinger indenfor hver Styrelsesgren. Vi mener, at nye Organisationer, der samler sig om berettigede Særinteresser, skal have Adgang til Dispensationsbestemmelser, og vi havde stillet Ændringsforslag i saa Henseende. Ogsaa dette Spørgsmaal har været behandlet i Folketingsudvalget, og man er dær naaet til Enighed, idet man har rettet det sidste Stykke i § 21. Der stod tidligere, at den almindelige Ret, som enhver Forening eller Enkeltmand har til at henvende sig til Styrelsen, ikke berøres af disse Regler, men hvis der blev Forhandling mellem Styrelsen og Foreninger, der ikke havde Anerkendelse, skulde der indhentes Udtalelse fra den paagældende anerkendte Organisation. Dette er nu rettet til, at Forhandlinger mellem Styrelsen og Foreninger, der ikke har opnaaet Anerkendelse efter Stykke 1, om de for saadanne Foreninger særlige Forhold skal føres efter nærmere Bestemmelse af den paagældende Minister. Efter Indførelsen af denne Ændring har vi ment at kunne frafalde det Forslag, vi havde stillet i Kommissionen, og det er jeg for mit Vedkommende ogsaa villig til her.

Dernæst er der et Spørgsmaal, som er behandlet indgaaende i Kommissionen, men uden at der er stillet noget Forslag, og som jeg ogsaa føler mig forpligtet til at omtale her, nemlig Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Forhold til Strejke. Der er ikke optaget nogen Regel derom i Kommissionens Udkast til ny Tjenestemandsløvslov, men der er opnaaet det efter min Mening saare betydningsfulde, at hele Kommissionen, altsaa Repræsentanterne for saavel Tjenestemændene selv som for alle politiske Partier, har været enige om at slaa fast, at Tjenestemænd ikke har Strejkeret, idet Kommissionen i sin Betænkning udtaler følgende:

„Der har i Kommissionen været fremdraget Spørgsmaalet om i Lovens at optage Regler, der forbyder Tjenestemænd at gaa i Strejke. Da det imidlertid fra alle Sider er erkendt, at en eventuel Strejke af Tjenestemænd allerede efter

nugældende Lov i hvert Fald betyder, at paagældende løser Staten fra dens juridiske Forpligtelse med Hensyn til saavel Ansættelsesforholdet som Pension, Lønningsanciennitet og andre af Tjenestemandsoforholdet flydende Goder, og da dette i Praksis maa anses for den vigtigste Side af Spørgsmaalet om Tjenestemandsostrejker, har man opgivet Tanken om Indførelse af saadanne Regler i Tjenestemandsoloven“.

Hermed turde efter min Opfattelse Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Risiko ved at gaa i Strejke være tilstrækkelig klarlagt, saaledes at der ikke længer kan være nogen Tvivl om, hvad Følgerne af en Strejke vil blive.

Hvad angaar de større Ændringer, har den højtærede Finansminister gjort Rede for Pensionsordningen, hvorefter Tjenestemændenes eget Bidrag nu foreslaas forhøjet fra 3 til 5 pCt. af Grundløn og Alderstillaag. Jeg tror ogsaa, vi her kan sige, at det var klogt af Tjenestemændene at gaa ind paa denne Ændring, thi naar man ser paa, hvorledes Pensionsbyrden er vokset i det sidste Tiaar, fra ca. 13½ Mill. Kr. i 1920—21 til 30 Mill. Kr. i 1930—31, turde det være tvivlsomt, om det vilde have været muligt at opretholde dette Gode i samme Udstrækning og endnu mindre i den noget udvidede Udstrækning, der nu foreslaas, medmindre Afdraget var blevet forhøjet.

De forskellige Tillæg har den højtærede Minister gjort Rede for. Vi blev allerede i Midten af September enige om, hvor meget Merudgiften overhovedet maatte andrage som Maksimum, og for at faa dette Maksimum overholdt har det været nødvendigt at fastholde, at Stedtillaaget maatte reduceres som foreslaaet. Den højtærede Minister har heller ikke selv givet noget Udtryk for, at det Beløb, der skal anvendes efter Forslaget, kunde forhøjes. Der har kun været Tale om en anden Fordeling deraf, men denne Fordeling er, som jeg har sagt tidligere, i Modstrid med den Aftale, der blev truffet mellem de Organisationer, der deltog i Aftalen, da Grundlaget blev lagt. Vi forvort Vedkommende har ikke nogen Sindsønsket at gaa bort fra hverken denne Aftale eller nogen af de andre Aftaler, der er truffet i Kommissionen.

Den højtærede Minister nævnte, at Reguleringstillæget var indført i Stedet for Konjunktur- og Dyrtidstillægene, men den højtærede Minister nævnte ikke, at der samtidig er inddraget et betydeligt større Beløb end hidtil under den automatiske Regulering, nemlig 8 Mill. Kr. for de egent-